

end Forfattere; der sidder meget faa Forfattere i Parlamenterne, men mange Journalister. Saa naar vi alligevel have faaet denne Lovgivning, er det ikke Forfatternes Skyld, men det er efter min Mening, fordi man har faaet Fornemmelsen og Forstaaelsen af, at aandeligt Arbejde ogsaa skal beskyttes. Man er ikke utilbøielig til at ville beskytte det legemlige Arbejde, men der er kommet saa megen Forstaaelse af det aandelige Arbejdes Ret ogsaa i det Parti, det ærede Medlem tilhører, at det utvivlsomt ogsaa vil forstaa Flertallets Stilling i denne Sag. Det vilde være i høj Grad beklageligt i mange Retninger, hvis ikke dette Ting fulgte Udvalgets Flertal i denne Sag.

Marott: Den ærede Ordfører talte igen om Beskyttelse for Oversættelser og nævnedes Oversættelser af Prosa-Værker. Vi ere altsaa enige om, at med Hensyn til klassiske Værker kan en længere Beskyttelse end 15 Aar forsvares. Hvad angaar Oversættelser af Prosa-Værker, sagde den ærede Ordfører, at vedkommende Oversætter kunde have lagt et saa stort personligt Arbejde deri, at det var en Skam, at han ikke skulde have samme Beskyttelse som den originale Forfatter. Jeg finder — og det har man ogsaa paa et givet Tidspunkt i Udvalget fundet fra flere Sider end just fra socialdemokratisk —, at 15 Aar være en rimelig Tid for en saadan Mand til at udnytte det Arbejde, han har lagt i en Oversættelse. Hvis en Oversættelse af et Prosa-Værk skal beskyttes længere, kan der være mange Omraader, hvor der med samme Ret kan kræves Beskyttelse. I det almindelige Haandværk er der Arbejder, som kunstnerisk set ere af et saadant Værd, at man med samme Ret kunde forlange en rigelig og lang Beskyttelse for dem. Naar det menes, at der ved en saadan Bestemmelse vil rejse sig Vanskeligheder med Hensyn til Berner-Konventionen, saa siger jeg, at dem komme vi nok ud over. Det kan ikke fastslaaes her, at Bestemmelsen vil være i Strid med Berner-Konventionen. Ifølge den Skrivelse, som foreligger fra den højtærede Minister, udelukker Konventionen ikke ligefrem en saadan Bestemmelse. Det ærede Medlem fra Vinderup sagde, at naar en Redaktør havde købt en saadan Oversættelse, vilde han ogsaa lide et Tab, naar Bestemmelsen blev vedtagen. Ja, men Oversættelsen vil være beskyttet i 15 Aar fra det Øjeblik, og vedkommende Redaktør maa finde sig i

et saadant Tab, hvis han har noget at tabe derved, lige saavel som alle andre. Han maa, naar han slutter en Handel, se til, hvad det er, han gaar ind til. Jeg staar ikke her for at varetage Redaktørernes eller Bladenes Interesser. Jeg mener, at det, vi skulde gøre, er at give en rimelig Beskyttelse for Forfatterne og tage et rimeligt Hensyn til Almenhedens Interesser. Det er rigtigt, at vi fra vor Side ville beskytte det legemlige Arbejde, og vi have heller ikke ved vort Arbejde i denne Sag vist, at vi ikke ville være med til at beskytte aandeligt Arbejde, det foreligger der sort paa hvidt for. Men noget andet er, at vi ikke ville være med til en ensidig Lovgivning paa dette Omraade, og de Herrer i Udvalget, den ærede Ordfører og den højtærede Minister ere jo enige med os i, at det har været en for ensidig Lovgivning, en alt for vidtgaende Lovgivning, eftersom man nu vil gaa med til at gøre et kraftigt Skridt for at faa nedsat den bestaaende Forfatter- og Kunstnerbeskyttelse fra 50 til 30 Aar, og det er et af Hovedpunkterne. Her ere vi altsaa fuldkommen enige. Jeg anbefaler de to Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet.

Johan Knudsen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, sagde, at han vilde finde det naturligt, at Oversættelser af klassiske Arbejder fik en længere Beskyttelse end 15 Aar. Jeg vil tillade mig at spørge det ærede Medlem: Hvem skal afgøre, om et Arbejde er klassisk eller ikke?

Marott: Jeg kan i saa Henseende henvise det ærede Medlem til det Ændringsforslag, som har foreligget i Udvalget fra den højtærede Ministers Side, og som lyder saaledes: „Dog vedvarer den i § 5 givne Beskyttelse mod uberettiget Gengivelse kun i 15 Aar, for saa vidt Gengivelsen ikke foreligger i bunden Stil eller kan betegnes som selvstændig Bearbejdelse af Originalværket.“

Johan Knudsen: Det Ændringsforslag, som forelaa fra Ministerens Side, var efter min Mening ikke ganske heldigt, fordi en Oversættelses kunstneriske Værdi ikke beror paa, om Oversættelsen fremtræder som en Bearbejdelse, eller paa, om den er sket efter et Arbejde i bunden Stil. En Oversættelse, som ikke fremtræder som en Bearbejdelse, og en Oversættelse af et Arbejde i Prosastil kunne lige saavel som andre Oversættelser være en kunstnerisk Be-